

Štrikova
edicija

**TVOJA
PRIČA**

Odisejina
edicija

**PROZNA
PUTOVANJA**

www.strik.rs

www.strik.rs

ODISEJA
www.odiseja.co.rs

www.odiseja.co.rs

NASLOV ORIGINALA

Nancy Springer

Enola Holmes: The Case of the Left-Handed Lady

UREDNIKA

Ljubica Pupezin

IZVRŠNA UREDNIKA

Aleksandra Aksentijević

Copyright © 2006 by Nancy Springer

Translation rights arranged by the
Jean V. Naggar Literary Agency Inc., and Plima d.o.o.

Copyright © 2024, Štrik, za srpski jezik
Copyright © 2024, Odiseja, za srpski jezik

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se
umnožavati ni u kom obliku bez prethodne dozvole izdavača
ili vlasnika izdavačkih prava.

NENSI SPRINGER

ENOLA HOLMS

SLUČAJ LEVORUKE LEDI

PREVELA S ENGLESKOG
Sandra Bakić Topalović

Beograd, 2024

Mojoj majci.

N. S.

LONDON, JANUAR 1889

„NE BISMO BILI u ovako žalosnoj situaciji”, kaže mlađi i viši od dvojice muškaraca u salonu, „da je nisi prisilio da ide u internat!” Oštrih crta lica i toliko mršav da izgleda ispijen, dok brzo korača tamo-amo u sjajnim, crnim čizmama, crnim pantalonama i crnom fraku, podseća na crnu čaplju.

„Moj dragi brate.” Udobno smešten u duboku naslonjaču presvučenu marokanskom kožom, stariji, krupniji muškarac podiže obrve nalik na zimzelenu živu ogradu. „Takva gorčina nimalo ne liči na tebe.” Govori smireno jer ovo je njegov salon, tačnije njegova veoma sigurna privatna odaja za razgovor, i dok željno iščekuje izuzetnu pečenu govedinu za večeru, obraća se svom bratu dobronamernim glasom: „Premda je nesporno da je blesava devojka sama u ovom velikom kazanu od grada i možda je već opljačkana i ostavljena bez ičega, ili još gore, lišena čednosti – ipak, ne smeš dozvoliti sebi da primaš problem k srcu.”

„Kako da ne primam?” Muškarac ljutito korača i okreće se kako bi mu uputio pogled nalik sokolovom. „Ona nam je sestra!”

„A druga nestala osoba nam je majka; i šta s tim? Hoće li to što si uzrujan kao lovački pas u kavezu pomoći da je nađemo? Ako već moraš nekoga da kriviš”, dodaje muškarac u naslonjači sklapajući ruke preko jastučaste površine pod svilenim prslukom, „majka je osoba na koju bi trebalo da usmeriš svoj bes.” Logičar kakav jeste, deklamuje svoje razloge. „Naša majka je ta koja je dozvolila da devojkica jurca naokolo u pantalonama, na biciklu, umesto da je nauči salonskom ponašanju. Naša majka je provodila dane slikajući buketiće dok se naša sestra verala po drveću, i naša majka je proneverila novac koji je bio namenjen za guvernantu, instruktora plesa, pristojne ženstvene haljine i slično za malu, i naša majka je ta koja ju je, na kraju krajeva, napustila.”

„Na detetov četrnaesti rođendan”, mrmlija uzrujani muškarac.

„Rođendan ili bilo koji drugi dan, u čemu je razlika?”, žali se stariji brat koga već zamara ova tema. „Majka je ta koja je odbacila odgovornost, da bi je na kraju potpuno napustila, i...”

„I onda si ti nametnuo svoju volju devojci slomljenog srca, naredivši joj da napusti jedini svet koji poznaje, i koji joj je sada izmaknut ispod nogu...”

„To je bio jedini racionalan način da od nje napravimo makar nešto nalik pristojnoj mladoj ženi!”, prekida ga stariji brat oštro. „Ti bi, od svih ljudi, trebalo da uvidiš logiku...”

„Nije sve u logici.”

„Ovo je zasigurno prvi put da čujem da ti to kažeš!” Krupni muškarac se ispravlja u naslonjači, više nije smiren i udobno zavaljen, čizme (obložene besprekornim kamašnama) zakucane su mu za parket. Pita: „Zašto si tako... tako ophrvan osećanjima, tako pogođen? Zašto je pronalaženje naše pobunjene, odbegle sestre drugačije od bilo kog drugog malog problema...”

„Zato što nam je sestra!”

„Toliko mlađa da si je video tačno dva puta u životu.”

Visoki, uznemireni muškarac ptičjeg lica zastaje. „I jednom bi bilo dovoljno.” Njegov brzi, oštri govor usporio je i omekšao, ali ne gleda u svog brata; štaviše, čini se da zuri kroz zidove salona obložene hrastovinom u neko udaljeno mesto – ili vreme. Kaže: „Podseća me na mene kad sam bio tih godina, sva

koščata, trapava, nezgrapna, prosto se ne uklapa ni u jedan...”

„Gluposti!” Stariji brat iznenada stavlja tačku na te besmislice. „To je apsurdno. Ona je *žensko!* Njen intelekt je inferioran, potrebna joj je zaštita... ne može se porediti.” I dalje se mršteći, ipak poput državnika umiruje svoj glas kako bi preuzeo vođstvo. „Preispitivanje prošlosti nije ni od kakve koristi; jedino racionalno pitanje je – kako predlažeš da je pronađemo?”

Očiglednom snagom volje, visoki muškarac zauzda svoj izgubljeni pogled i usmerava prodorne sive oči na svog brata. Posle kratke pauze kaže samo: „Imam plan.”

„Nisam očekivao ništa manje. Hoćeš li podeliti svoj plan sa mnom?”

Tišina.

Ponovo se uvalivši u naslonjaču, stariji brat se blago osmehne. „Ne možeš bez svog vela misterije, zar ne, Šerloče?”

Mlađi brat, poznat i kao čuveni detektiv, sleže ramenima, držanje mu je sad jednako hladno kao kod starijeg. „Trenutno nema nikakve koristi da ti bilo šta kažem, moj dragi Majkrofte. Ako mi bude potrebna tvoja pomoć, budi uveren da ću ti se obratiti.”

„Zbog čega si onda došao večeras?”

„Da makar jednom kažem šta zaista mislim.”

„Da li je to zaista ono što misliš, moj dragi Šerloče? Čini mi se da ti nedostaje mentalne discipline. Dozvolio si da te živci savladaju. Deluješ uzrujano.”

„Mislim da je to stanje poželjnije od odsustva ikakve uzrujanosti.” Kao da je završio, Šerlok Holms uzima svoj šešir, rukavice i štap, i okreće se ka vratima. „Laku noć, Majkrofte.”

„Iskreno želim da tvoja spletku uspe, dragi moj Šerloče. Laku noć.”